

Den følgende sag var:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 70 af 27. februar 1946 om anvendelsen af de beløb, der tilfalder kommunerne som efterbetaling af for lidt erlagt kommuneskat m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 681).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Man gik dernæst til:

Første behandling af forslag til lov om indskrænkning i adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 4057; fremsættelsen findes i tidenden sp. 562).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Henry Hansen: Jeg kan anbefale det foreliggende forslag til lov om indskrænkning i adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj. På nær et par punkter er lovforslaget enslydende med den nu-gældende lov, der udløber til maj i år. I henhold til loven er der nedsat et udvalg, der har indstillet til handelsministeren dels at forlænge loven for en ny 3-årig periode, dels at der foretages et par ændringer. Den højtærede handelsminister har fulgt udvalgets indstilling ved at forelægge dette lovforslag. Udvalget, der bl. a. består af repræsentanter for skotøjsarbejderne, fabrikanterne og skotøjshandlerne, kan man vist roligt betegne som sagkyndigt på det her omhandlede område, så når det med tilslutning fra ministeren mener det nødvendigt at forlænge loven, nærer jeg ingen betænkeligheder ved at slå følge.

Det ene nye i lovforslaget er, at fabrikanter, der fremstiller skotøj til indenlandsk brug, ved udlevering af varen skal lade medfølge en erklæring om, at det pågældende

skotøj opfylder lovens forskrifter. En sådan bestemmelse gælder allerede for importeret skotøj. Selvom jeg ikke er sagkyndig, forstår jeg, at en sådan erklæring har værdi og vil skabe betryggelse både for skotøjshandlerne, der er aftagere fra fabrikanterne, og også for forbrugerne. Er disse erstatningsmaterialer først anvendt i skotøjet, er tilstedeværelsen sikkert ikke nem at konstatere, før den ved brug af skotøjet afsløres. Det må vel også være i erkendelse heraf, at man ønsker, at disse erklæringer skal ledsage varen.

Det andet nye i lovforslaget er, at sandaler og sværere børnestøvler udgår af lovens undtagelsesbestemmelser og herefter vil være omfattet af loven. Jeg tager dette som udtryk for, at læder nu er tilstede i rigeligere mængde, så man ikke i samme udstrækning som før er nødt til at ty til erstatningsmaterialer, og det må man hilse med tilfredshed.

På mit partis vegne anbefaler jeg lovforslaget til velvillig behandling og vedtagelse.

Nikoline Winther: Loven om anvendelse af pap i fodtøj er jo en stadig tilbagevendende lov. Når skotøjsudvalget, som består af fagfolk på dette område, stadig mener at måtte beskytte borgerne mod forfalskning og forringelse af det fodtøj, de køber, mener jeg, vi må støtte det og forlænge loven med de ændringer, som allerede er nævnt. Jeg skal på venstres vegne anbefale lovforslaget.

Foss: Der er ingen grund for mig til yderligere at uddybe lovforslagets bestemmelser. Som allerede nævnt er lovforslaget tiltrådt af et sagkyndigt udvalg, og jeg kan på mit partis vegne anbefale en hurtig og velvillig behandling af det foreliggende forslag.

Axel Christensen: Om dette lovforslag skal jeg indskrænke mig til at sige, at vi fra mit partis side gerne medvirker til dets gennemførelse, idet vi går ud fra, at det har sin betydning for forbrugerne, at der er et værn imod fremstilling af fodtøj af en dårlig kvalitet; og når skotøjsbranchen er gået ind for forslaget, vil vi gå ud fra, at også branchen ønsker at tjene forbrugerens interesser gennem de bestemmelser, som lovforslaget indeholder, og som har været rettesnor nu gennem en årrække. Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.